

A X-a Conferință Națională multidisciplinară - cu participare internațională,
"Profesorul Dorin PAVEL - fondatorul hidroenergeticii românești",
SEBEȘ, 2010

ASUPRA CALCULULUI ANALITIC AL FIABILITĂȚII

Liviu SUCIU, Mihaela SUCIU, Gavril BÂLC,
Marius GHEREȘ, Daniela PĂUNESCU, Victor ROȘ, Mircea BEJAN

SUR LE CALCUL ANALYTIQUE DE LA FIABILITE

Le travail présente une étude de synthèse sur le calcul analytique de la fiabilité. La fiabilité d'un objet, d'un élément, d'une composante ou d'un système est une fonction de temps $F(t)$, définie comme ça: la probabilité qui, dans des conditions de l'environnement données et bien spécifiées, permetts a l'objet de fonctionner adenter, en mentant les paramètres préétablis dans l'intervalle de temps $(0, t)$. On a suivi l'algorithmme de calcul de la fiabilité sur la base des certaines prémisses.

Cuvinte cheie: fiabilitate, funcție de distribuție a căderilor, densitate de probabilitate, buna funcționare, timp de funcționare fără defecțiuni

1. Introducere

Prin definiție, fiabilitatea unui obiect, a unui element, a unei componente sau a unui sistem este o funcție de timp $F(t)$, definită astfel: *probabilitatea ca, în condiții de mediu date și bine specificate, obiectul să funcționeze adecvat, menținându-și parametrii prestabiliți, în intervalul de timp $(0, t)$, fiind o probabilitate cuprinsă între 0 și 1.*

La sistemele fără restabilire, adică nereparabile, pentru a le stabili fiabilitatea, este suficient să se ia în considerare durata scursă de la punerea în funcțiune până la defectarea sistemului, denumită și

"timp de funcționare fără defectțiuni", durată care este o variabilă aleatoare continuă.

2. Premise de calcul

Expresia analitică a fiabilității se obține pornind de la următoarele considerații:

- Fie un număr n_0 de elemente în stare de funcționare la timpul $t = 0$. La un moment oarecare t , înaintea unui interval care urmează după t , $(t, t + \Delta t)$, mai sunt în stare de funcționare n elemente. Numărul de elemente care se defectează pe durata Δt este Δn . Considerând un factor de proporționalitate $\lambda > 0$, constant, cu:

$$\Delta n = -\lambda \cdot n \cdot \Delta t \quad (1)$$

Semnul «minus» arată că:

$$n - \Delta n < n \quad (2)$$

adică, numărul de defectări nu poate să fie mai mare decât numărul de piese puse în funcțiune (figura 1).

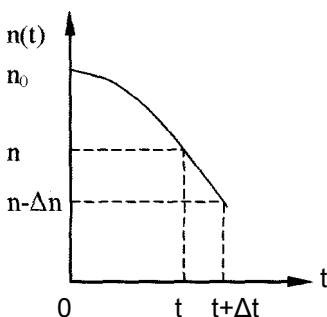

Fig. 1 Numărul căderilor în funcție de timp

3. Calculul analitic al fiabilității

Împărțind cu Δt și trecând la limită se obține:

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta n}{\Delta t} = \frac{dn}{dt} = -\lambda n, \quad (3)$$

se obține ecuația diferențială:

$$\frac{dn}{dt} = -\lambda n \quad (4)$$

a cărei soluție obținută prin integrare este:

$$\frac{dn}{n} = -\lambda dt \quad (5)$$

Integrând, se obține:

$$\int \frac{dn}{n} = -\lambda \int dt \quad (6)$$

de unde:

$$\ln n = -\lambda t + C \quad (7)$$

La momentul $t = 0$, $n = n_0$, deci:

$$\ln n_0 = C \quad (8)$$

De unde rezultă:

$$\ln n = -\lambda t + \ln n_0 \quad (9)$$

sau:

$$\ln n - \ln n_0 = -\lambda t \quad (10)$$

dar:

$$\ln n - \ln n_0 = \ln \frac{n}{n_0} \quad (11)$$

de aici:

$$\ln \frac{n}{n_0} = -\lambda t \quad (12)$$

adică:

$$\frac{n}{n_0} = e^{-\lambda t} \quad (13)$$

Raportul $\frac{n}{n_0}$ reprezintă proporția (frecvența) de elemente în stare de funcționare la momentul t , adică fiabilitatea:

$$F(t) = R(t) = \frac{n}{n_0} = e^{-\lambda t} \quad (14)$$

Astfel, fiabilitatea $R(t)$ reprezintă probabilitatea ca un element să funcționeze fără defectare în intervalul $(0, t)$ în condiții determinate.

Relația (14) s-a obținut în ipoteza că $\lambda = \text{const.}$

În realitate, acest factor poate să varieze în timp și atunci expresia (4) trebuie scrisă astfel:

$$\frac{dn}{dt} = -n\lambda(t), \quad (15)$$

de unde rezultă expresia generală a fiabilității:

$$R(t) = \frac{n}{n_0} = \exp \left[-\int_0^t \lambda(t) dt \right] = e^{-\int_0^t \lambda dt}, \quad (16)$$

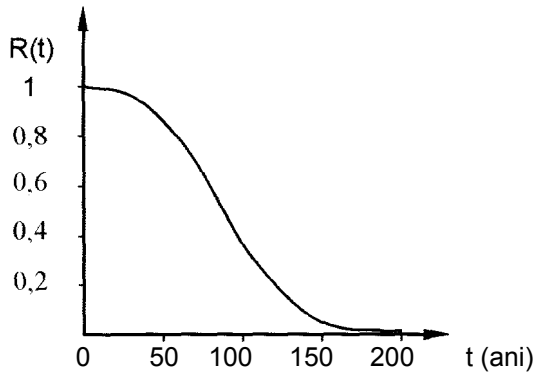

Fig. 2 Variația fiabilității

Se observă că funcția fiabilității $R(t)$ este de tip exponențial având, valorile extreme

$$R(0) = 1 \text{ și } R(\infty) = 0,$$

În cazul în care λ are valori relativ constante, distribuția este dată de relația:

$$f(t) = -\frac{dF}{dt} = -\frac{de^{-\lambda t}}{dt} = \lambda e^{-\lambda t} \quad (17)$$

Reprezentând grafic această funcție, se obține o curbă de tipul celei din figura 3, numită funcția densității căderilor sau funcția de distribuție a căderilor, în exprimare exponențială.

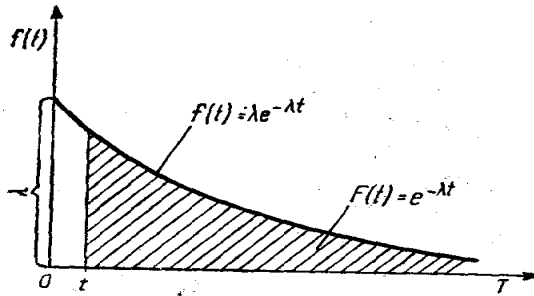

Fig. 3 Funcția densității căderilor sau funcția de distribuție a căderilor, în exprimare exponențială

Aria totală limitată de această curbă este egală cu 1.

4. Calculul statistic al fiabilității

În calculul statistic, funcția de distribuție a căderilor $f(t)$ se mai numește și frecvența relativă a căderilor $f(t_i)$ și se calculează pentru fiecare interval de timp de observare cu ajutorul relației:

$$f(t_i) = \frac{n_{ci}}{N_0} \quad (18)$$

unde:

- $f(t)$ este frecvența relativă a căderilor în timpul t_i , raportată la numărul inițial al elementelor luate în studiu;
- n_{ci} este numărul căderilor produse în perioada t_i ;
- N_0 este numărul inițial al elementelor luate în studiu;

Această relație se folosește în special pentru încercarea pieselor nereparabile (becuri, segmenti, rulmenți).

Aceste variabile aleatoare sunt caracterizate de obicei prin așa numita "densitate de probabilitate", care este o funcție de timpul "t" și de o mulțime de parametri $\theta_1, \theta_2, \dots, \theta_k$, ce definesc corect funcția respectivă:

$$\begin{aligned} f(t; \theta_1, \theta_2, \dots, \theta_i, \dots, \theta_k) &\geq 0, \\ t &\geq 0, \\ \theta_i &\geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, k, \end{aligned} \quad (19)$$

unde $f(t)$, reprezintă limita raportului dintre probabilitatea de defectare în intervalul $(t, t+dt)$ și mărimea intervalului Δt , când $\Delta t \rightarrow 0$:

$$f(t) = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{P(t < T \leq t + \Delta t)}{\Delta t} \quad (20)$$

Valoarea teoretică a densității de probabilitate a timpului de funcționare se determină cu relația:

$$f(t, t + \Delta t) = \frac{N(t) - N(t + \Delta t)}{\Delta t N} \quad (21)$$

unde:

- N reprezintă numărul total de produse; luate în studiu;
- N(t) este numărul de produse în stare de bună funcționare la momentul "t" al determinării

iar:

$$\int_0^{\infty} f(t; \theta_1, \theta_2, \dots, \theta_k) dt = 1 \quad (22)$$

Dacă se reprezintă grafic funcția:

$$y = f(t; \theta_i) \quad (23)$$

într-un sistem de axe rectangulare (t, y), se obține o curbă de tipul celei din figura 4. Valoarea integralei din formula (22), adică egală cu unitate, reprezintă chiar aria suprafeței hașurate, $y = f(t)$.

y

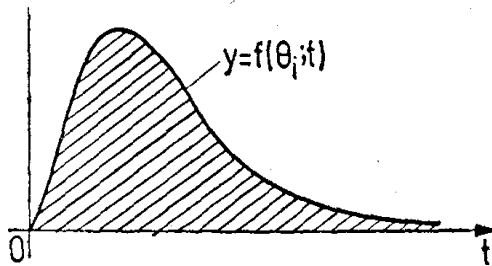

Fig. 4 Funcția densității de probabilitate

5. Funcția de repartiție a timpului de bună funcționare

Densitatea de probabilitate este legată de un indicator important al comportării în funcționare, funcția de repartiție a timpului de bună funcționare, $D(t; \theta_i)$, care este definită ca o probabilitate:

$$D(t; \theta_i) = \text{Prob}\{T < t\} \quad (24)$$

Funcția de repartiție a timpului de bună funcționare, poate fi privită ca “Funcție de nesiguranță”, deoarece există relația evidentă:

$$\text{Prob}\{T < t\} + \text{Prob}\{T \geq t\} = 1 \quad (25)$$

adică, defecțiunea să apară la momentul T , în intervalul de timp în care se urmărește comportarea produsului. Valoarea teoretică a indicatorului, funcția de repartiție a timpului de bună funcționare, se determină cu relația:

$$D(t) = \frac{N - N(t)}{N} \quad (26)$$

Funcția de fiabilitate $R(t)$, adică R de la cuvântul englezesc “Reliability”, echivalentul cuvântului fiabilitate în limba engleză, se definește ca fiind probabilitatea de funcționare a produsului fără defecțiuni în intervalul analizat:

$$R(t) = P(T > t), \quad (27)$$

adică, defecțiunea să apară după expirarea timpului de supraveghere a produsului, indiferent de mărimea intervalului.

Valoarea teoretică a funcției de fiabilitate este dată de relația:

$$R(t) = \frac{N(t)}{N} \quad (28)$$

6. Concluzii

■ Întrucât fiabilitatea este măsura șansei unui produs de a-și îndeplini funcțiile, într-un anumit interval de timp dat, este necesară introducerea timpului ca element de condiționare în estimarea fiabilității.

■ Similar timpului, în anumite situații se poate lua, ca unitate de măsură pentru estimarea fiabilității, o anumită prestație a produsului.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Baron, T., *Calitatea și fiabilitatea produselor*, Editura didactică și pedagogică, București, 1979.
[2] Bejan, M., *În lumea unităților de măsură*, ediția a doua, revăzută și adăugită, Editura Academiei Române și Editura AGIR, București. 2005.

- [3] Enrick, N.L., *Quality Control and Reliability*, (sixth edition), Industrial Press Inc., New York, 1972.
- [4] Ionut, B., s. a., *Mentenanță, mentenabilitate, tribologie și fiabilitate*, Editura Sincron, Cluj-Napoca, 2003.
- [5] Nanu, A., *Tehnologia materialelor*, Editura didactică și pedagogică, București, 1977.
- [6] Panaite, V., Popescu, M.O., *Calitatea produselor și fiabilitate*, Editura Matrix Rom, București, 2003.
- [7] Villemeur, A., *Reliability, Availability, Maintainability and Safety Assessment*, Ed. John Wiley & Sons, Lanarkshire, 1991.

Drd. Ing. Liviu SUCIU,
Dir. Adm., Facultatea de Construcții, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
Prof.Dr.Ing. Mihaela SUCIU,
Prof.Dr.Ing. Gavril BÂLC,
Conf.Dr.Ing. Marius GHEREȘ,
Facultatea de Mecanică, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
Conf.Dr.Ing. Daniela PĂUNESCU
Facultatea de Construcții de Mașini, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
Prof.Dr.Ing. Victor ROȘ,
Prof.Dr.Ing. Mircea BEJAN,
Facultatea de Mecanică, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
membri AGIR